

Jäsenkyselyn satoa

Koonnut Päivi Suutari

Tiedustelimme jäseniltämme mielipidettä yhdistyksen toiminnasta ja sen merkityksestä omalle perheelle. Nettipohjainen kysely oli avoinna huhtikuusta lokakuuhun 2011. Valtaosa vastaajista on kuulunut yhdistykseen 4-6 vuotta, mutta joukossa on myös sekä tuoreita jäseniä että yli 10 vuotta toiminnassa mukana olleita.

Käytimme kyselyssä sekä avoimia kysymyksiä että arvosana-asteikkoa 1-5. Vastaajia oli yhteensä 45, jotka kaikki ovat naisia. Pääosa vastaajista asuu Etelä-Suomessa, mutta myös länsisuomalaiset adoptioäidit ja -odottajat olivat hyvin edustettuina.

Yhdistyksen merkitys ja tärkeimmät toimintamuodot

Adoptioperheet ry täyttää tehtävänsä vastaajien mielestä hyvin (keskiarvosana 4). Tiensä yhdistykseen vastaajat ovat löytäneet pääosin odotusaikana, sillä merkittävin yhdistykseen liittymisen syy oli oman adoptioprosessin alkaminen. Moni halusi saada tietoa adoptiosta ja löytää itselleen vertaistukea.

Yhdistyksen merkitys on kasvanut tai pysynyt jäsenyyden aikana suunnilleen samana noin 80 %:lla vastaajista. Yhdistyksen tärkeimpinä toimintamuotoina pidetään lehteä, paikallistoimintaa ja edunvalvontaa.

"Parasta on ilmestyvä lehti ja adoptioperheisiin tutustuminen. Edunvalvonta yksi tärkeimpiä; kuka meidän puolta pitää, jos ei me itse..."

Ruusuja ydintoiminnasta ja monipuolisia ideoita

Kysyimme avoimella kysymyksellä, millä osa-alueilla yhdistys on vastaajien mielestä onnistunut hyvin. Kiitosta saivat erityisesti edunvalvonta ja yhteiskunnallinen adoptiotietouden levittäminen. Mainintoja annettiin myös jäsenlehdelle, päivähoito- ja neuvolaoppaalle sekä paikallistoiminnalle. Peilaten vastauksia yhdistyksen ydintoimintaan voimme todeta, että koetut onnistumiset liittyvät niihin peruspilareihin, joiden vuoksi yhdistys on olemassa.

Kysymykseen "Mihin yhdistyksen tulisi mielestäsi panostaa enemmän?" saimme monia varteenotettavia kehittä-

misideoita. Eniten esiin nousi tapahtumien pääkaupunkikeskeisyys; osa vastaajista koki oman osallistumismahdollisuutensa sen vuoksi muita heikommiksi.

Toiminnan alueellinen jakautuminen onkin pitkien etäisyyksien maassamme haaste, johon koitamme vastata niin hyvin kuin mahdollista. Yhdistyksellä on tällä hetkellä vertaisryhmätoimintaa 26:lla paikkakunnalla. Vuonna 2012 pyrimme entisestään tiivistämään yhteistyötä alueellisten ryhmänvetäjien kanssa ja jakamaan toimintaimpeita ryhmästä toiseen. Hajautamme myös asiantuntijaluentoja useammalle paikkakunnalle; esimerkiksi adoptioverkoston yhteisseminaari järjestetään helmikuussa Oulussa. Pyrimme tuomaan asiantuntijaluennot tulevaisuudessa yhä useamman jäsenemme ulottuville myös tekniikan avulla.

Voimme tulevaisuudessa vastata myös samaamme aloitteeseen nettikeskustelupalstasta, jossa voi keskustella eri aiheryhmistä ja saada vertaistukea. Yhdistys on mukana Väestöliiton koordinoimassa *Perhenetti*-hankkeessa, joka tarjoaa perheiden hyvinvointia tukevan, matalan kynnyksen verkkopalvelun. Ensimmäisten nettivapaaehtoisten koulutus alkaa aivan näillä hetkillä, ja seuraavaan koulutusryhmään haku on jo käynnissä. Tiedotamme hankkeen etenemisestä sekä lehdessä että nettisivuillamme.

Muutama vastaaja toivoi yhdistyksen panostavan enemmän adoptioperheiden läheisiin. Tämä on tärkeä ja ehdottomasti toteuttamisen arvoinen toive. Pyrimme tuomaan läheisten ääntä aiempaa enemmän kuuluville lehdessä ja ottamaan heidät huomioon myös muussa toiminnassamme. Isovanhemmat, kummit, tädit ja sedät ovat aina tervetulleita mukaan yhdistyksen vertaistapaamisiin.

Lehti kiinnostaa ja puhuttaa

Kyselytulosten mukaan lehdessä arvostetaan eniten ammattilaisten artikkeleita ja lukijoiden omia kirjoituksia. Kolmanneksi tärkeimpänä pidetään edunvalvontapalstaa. Muiden palstojen osalta hajontaa oli vastauksissa enemmän, mikä saattaa kertoa lukijoiden erilaisista elämäntilanteista. Ehkä hieman yllättävästikin moni pitkään jäsenenä olleista ja siten kenties jo perheen pikkulapsivaiheen ohittaneista vastaajista kokee edelleen odottajan ja palvelunantajan palstat tärkeiksi. Kiinnostus yleiseen tilanteeseen adoptiokentällä näyttää siis ainakin jollain tasolla säilyvän, vaikka lapsen odotus ei enää omalla kohdalla olekaan ajankohtainen asia.

Aiemmissa lehtikyselyissä miesten ja naisten lukumiellymysten välillä on ollut eroa. Naiset ovat esimerkiksi arvostaneet lukijoiden kirjoituksia miehiä enemmän. Yleistettäviä johtopäätöksiä ei kuitenkaan kyselyiden perusteella voida tehdä vastaajien vähäisen määrän vuoksi. Tähän kyselyyn ei saatu yhtään miesvastaajaa, ja aiemmissakin heitä on ollut vain muutamia, samoin kolmoslehden palautekyselyssä. Toivoisimmekin saavamme myös miesten äänen ja odotukset selkeämmin kuuluville. Isien näkökulmaa kaivataan lehtiryhmässä.

Yli 90 % vastaajista kertoi säilyttävänsä lehden luettuaan sen tai antavansa sen kiertoon. Yhdellä lehdellä on keskimäärin 2,5 lukijaa.

Parisuhdelehden (2/2011) parhaiksi artikkeleiksi äänestettiin tasavertaisesti Sunita Saarisen kirjoitus ”Naimisissa myös adoption kanssa” ja Sanna Mäkipään asiantuntija-artikkeli ”Adoptoidut ja parisuhde”. Muut kirjoitukset saivat tasapuolisesti loput äänistä.

Lähes kaikkien vastaajien (93 %) mukaan lehdessä voisi olla adoption lähtömaihin tai yleisesti lapsiperheiden elämään liittyviä tuote-esittelyitä tai vinkkejä. Samansuuruisen kannatuksen sai adoption lähtömaiden ruokakulttuurien esittely ja ruokaohjeet.

Toiveita tulevaisuuden juttuaiheista

Kysyttäessä aiheita, joista vastaajat haluaisivat ensisijaisesti lukea lehden tulevissa numeroissa, nousi esiin neljä suosikkia. Eniten kiinnostusta herättää adoptoitujen lasten koulunkäynti, sitten adoptioiperheiden arki. Kolmanneksi eniten toivotaan juttuja adoptiovanhempien jaksamisesta ja neljäntenä adoptoitujen murrosiästä. Tärkeiksi aiheiksi äänestettiin myös adoptoitujen aikuisikä sekä sn-adoptio.

Vuoden 2012 teemoja suunnitellaan parhaillaan, ja siinä työssä huomioidaan nyt saadut kyselytulokset. Lehtiryhmä tekee lehteä jäsenten toiveiden pohjalta. Juttuja,

juttuideoita ja toiveita henkilöistä, joiden tarinan haluaisi lehdessä lukea, kannattaa jatkuvasti lähettää lehtiryhmälle.

Vuoden 2012 alussa yhdistyksessä laaditaan ohjeet lehden kirjoittamisesta ja kuvien lähetyksestä. Haluamme selkeyttää nykyistä käytäntöä ja siten helpottaa kirjoittajien työtä.

Kuvituksesta todettua

Lehden kuvituksessa tärkeimpänä pidetään kyselyn perusteella sitä, että kuvat vastaavat artikkelin sisältöä. Toiseksi tärkeimpänä seikkana nousee esiin se, että lehdessä käytetään yhdistyksen jäsenten ottamia kuvia. Yksikään vastaajista ei pidä tärkeänä ammattilaiskuvien käyttöä.

Jäsenten omien kuvien käyttö tukee hyvin vertaisryhmäajatusta. Moni lapsensa kuvan lähettänyt onkin lehden ilmestymisen jälkeen kertonut, että lapsi on ilahtunut suuresti oman kuvansa nähdessään. Kuva saattaa jopa tukea itsetunnon kehitystä. Etnisesti valtaväestöstämme poikkeavien lasten kuvia ei edelleenkään käytetä monissa maamme lehdissä, joten samaistumiskohteet ovat monella Euroopan ulkopuolelta adoptoidulla lapsella vähissä. Jäsenten kuvien käyttö on saanut kiitosta myös läheisiltä: esimerkiksi isovanhemmat laittavat tarkasti talteen lehden, jossa on oman lapsenlapsen kuva.

Lehteen otetaan juttuja sekä nimimerkillä että kirjoittajan tai haastateltavan omalla nimellä. Jos tekisimme toisin, jäisi moni koskettava tarina lukematta. Nimimerkkikirjoittamisen kohdalla olemme tilanteessa, että meillä on artikkeli, johon emme saa siihen oikeasti kuuluvaa kuvaa. Vastaavasti meillä on kuvia, joita jäsenemme toivovat käytettävän lehdessä. Niinpä lehdessä näkyy kuvia, joissa on kuvateksti ”kuvan lapsi ei liity juttuun”. Siten saamme näkyville sekä lehteen lähetettyjä kuvia että nimimerkillä kirjoitettuja tarinoita.

Kiitos kaikille jäsenkyselyyn vastanneille! Saimme hakeamme palautetta toiminnastamme sekä runsaasti hyviä kehittämisideoita avointen kysymysten avulla. Joitakin ideoita pääsemme toteuttamaan pian, kuten toiveen lehtitjutuista, joissa kerrotaan adoptioiperheiden elämästä muissa maissa. Tähän toiveeseen vastaamme ensi vuoden kakkosnumerossa, johon on luvassa australialaisen adoptioäidin haastattelu. Perheen tarina on suorastaan häkellyttävä.

Haluatko mukaan yhdistyksen vapaaehtoistyöhön?

**Kysy lisää anu.uhtio@adoptioiperheet.fi,
lehtiryhmä paivi.suutari@adoptioiperheet.fi**